

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/448/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113230022
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113230022.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom H., T. D. XX, proti odporcom: 1/ I. I., nar. XX.X.XXXX, bytom F., H. XXXX/XX, 2/ N. I., nar. XX.X.XXXX, bytom F., H. XXXX/XX, o zaplatenie 704,97 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/300/2013-40 z 15. apríla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcom v rade 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie istiny 704,97 eur s prísl. a zároveň odporkyni nepriznal náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 15.4.2011 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ a odporcovia 1/ a 2/ ako dlžníci zmluvu o úvere č. 320110757, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcom úver vo výške 1.000,- € s vyhlásením, že úver je poskytnutý za odmenu a za úrok vo výške 20 % ročne, teda spolu za odplatu, ktorá zahŕňa ako odmenu, tak aj úrok. Dlžník potvrdil prevzatie istiny úveru svojím podpisom na tejto zmluve. Celkovú dlžnú sumu, teda istinu úveru 1.000 € a odplatu vo výške 380,- Eur, teda spolu 1.380,- € sa odporcovia zaviazali splácať v 13 -tich mesačných splátkach, a to prvých troch vo výške 5,- Eur a ďalších desiatich vo výške 136,50 Eur. V zmluve bola uvedená informácia o priemernej hodnote RPMN pre príslušný typ úveru 44,86 %. Zmluva bola odporcami podpísaná aj na druhej strane, kde boli uvedené obchodné podmienky, osobitne podľa b. 1 bola uvedená „RPMN pri splatnosti úveru na ... (variant textu - pozn. súdu) 13 mesiacov 67,70 %“. Navrhovateľ listom zo dňa 17.1.2012 oznámil odporcom predčasnú splatnosť zostatku úveru.

Zhodne ako zmluvu o úvere, tiež dňa 15.4.2011 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ a odporcovia 1/ a2/ ako dlžníci zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, podľa obsahu ktorej navrhovateľ ako poskytovateľ mal poskytovať odporcom ako klientom domáci servis, ktorý mal spočívať v poskytovaní konzultačných a nadštandardných služieb k zmluve o úvere č. 320110757 zo dňa 15.4.2011, najmä službu spojenú v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti, vedenie a kontrolu splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a prípadne na následky nespĺcania. Povinnosťou klientov bolo využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu vo výške 409,50 Eur splatnú v troch splátkach jednotlivo vo výške 136,50 Eur.

Z predtlačeneho rukou dopisovaného splátkového kalendára, dokladov o vklade a platobnej histórie predloženej navrhovateľom zistil, že odporcovia zaplatili navrhovateľovi titulom zmluvy o úvere 675,03 Eur, a to včítane platieb po predčasnej splatnosti zmluvy zasielaných prostredníctvom vkladov v Poštovej banke, a.s., dňa 9.5.2012 sumu 100,- Eur a dňa 2.7.2012 sumu 50,- Eur; okrem toho (domáci servis - ľavá strana dopisovaného splátkového kalendára) ďalších 409,50 Eur.

Zistil rozpor s ustanovením § 11 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., keď priamo v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), a to je dôvod bezodplatnosti a bezúročnosti predloženej zmluvy o úvere podľa tohto zákona. Pokiaľ v obchodných podmienkach zmluvy v ich b. 1 bola uvedená „RPMN pri splatnosti úveru na ... 13 mesiacov 67,70 % ide o formuláciu z obchodných podmienok, t.j. zodpovedajúcu relatívne samostatnému dokumentu, ktorý by sa mal týkať viacerých zmlúv s obdobným obsahom. Navyše ide o formuláciu v dlhšej vete, v podobe variantu textu, ktorý sa týka rôznych zmlúv uzatvorených na rôzne dlhé obdobie. Preto aj keď ide o formuláciu na druhej strane základného textu zmluvy, táto formulácia nie je dostatočne prehľadná pre účel informovania spotrebiteľa, aby si uvedomil, aké náklady v čase vyplývajú zo záväzných ustanovení konkrétnej zmluvy. Nedostatočnosť tejto formy informovania v obchodných podmienkach je o to vážnejšia, že priamo v zmluve bola prehľadnejším spôsobom podaná informácia o priemernej RPMN 44,86 %. Toho istého dňa navrhovateľ s odporcami uzatvoril aj tzv. zmluvu o domácom servise, ktorej obsah však po právnom vyhodnotení nie je právne aprobovaný, a to ani len vo všeobecnosti pre účely uzatvorenia tzv. nepomenovanej zmluvy podľa § 51 OZ. Rozsah povinností podľa zmluvy o domácom servise zo strany navrhovateľa hodnotí ako skryté náklady úveru vo výške 409,50 Eur, ktoré veriteľ od svojich dlžníkov požaduje. Výška týchto nákladov spolu (380 + 409,50 = 789,50 Eur nákladov, čo predstavuje 78,95 % k istine úveru 1.000,- Eur) znamená omnoho vyššiu nákladovosť úveru vyplývajúcu z takto formálne dojednaných záväzkov, než ktorú veriteľ dlžníkom oznamuje. Tento disimulovaný úver spolu by bol splatný zhruba pravidelne v mesačných splátkach vo výške 136,50 Eur už od 1. do 10. kalendárneho mesiaca, k tomu prvé tri splátky zvýšené o sumu 5,- Eur podľa formálneho ustanovenia zmluvy o úvere. Preto matematická úvaha opretá o priemerný čas plnenia týchto nákladov 78,95 % splátkami splatnými v priemere približne mierne skôr ako za 5 mesiacov (oproti dĺžke kalendárneho roka) vedie k odhadu skutočnej RPMN tohto úveru cca vo výške 180%, ktorá v žiadnom prípade nebola dlžníkom oznámená a ktorej výška je až v rozpore s dobrými mravmi, a to aj pri „pod - ročnom“ úvere poskytnutom v danej výške 1.000,- Eur. Neuznal argument navrhovateľa o skutkovej samostatnosti zmluvy o domácom servise, lebo táto ako samostatné dojednanie o právach a povinnostiach zmluvných strán neobstojí. Obsah tohto dojednania sa viaže jednoznačne na zmluvu o úvere, pričom za ďalšie plnenie za „domáci servis“ vo výške 409,50 Eur splatné v troch splátkach jednotlivito vo výške 136,50 Eur, odporcovia podľa § 51 OZ nedostali právom aprobované protiplnenie. Pokiaľ týmto protiplnením malo byť dojednanie splácania splátok v hotovosti v domácom prostredí dlžníka, tak poplatok za túto formu splácania sa rovná pravidelnej výške splátky 136,50 Eur nebol tento náklad zahrnutý do informácie o RPMN. Pokiaľ týmto protiplnením mala byť konzultačná činnosť s dlžníkom a jeho upomínanie veriteľom, išlo by o vyžadovanie správania spočívajúce v riadnom plnení zmluvy dlžníkom, ktoré je podľa hlavných ustanovení zmluvy o úvere predovšetkým v záujme veriteľa. Predovšetkým vychádzal z bilancie poskytnutých peňazí 1.000,- Eur a vrátených vo výške (675,03 + 409,50) 1.084,53 Eur, teda odporcovia vrátili viac ako si požičali, titulom bezúročného a bezodplatného úveru.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď úplný úspech v spore mali odporcovia, ale náhradu trov konania si neuplatnili, preto im ju súd nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý kategoricky odmieta právne posúdenie a zdôvodnenie súdu, že bol zistený rozpor s ust. § 1 ods. 1 písm. d/ zák.č. 129/2010 Z.z., keď priamo v zmluve nie je uvedená RPMN. V danej časti vec nesprávne posúdil, nakoľko citované ustanovenie sa v predmetnej právnej norme nenachádza, a to ani v čase uzavretia zmluvy a ani v súčasnom platnom znení. Z uvedeného teda vyplýva, že súd prvého stupňa v tejto časti nerozhodol v súlade s platnou právnou normou. Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu uzavreli dňa 15.04.2011 na základe samostatnej žiadosti, pričom jej predmetom bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán pri využívaní služby domáci servis, t. j. poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta, v tomto prípade odporcov. Odporcovia svojimi podpismi samostatnej žiadosti o poskytnutie domáceho servisu si objednali službu Domáci servis ako ďalšiu službu z portfólia služieb ním poskytovaných. Odporcovia sa za poskytnutie služby „Domáci servis“ zaviazali navrhovateľovi uhradiť odmenu za túto službu vo výške 406,50 €, a to v 3 pravidelných

mesačných splátkach vo výške 136,50 €. Táto zmluva predstavuje individuálnu zmluvu vo vzťahu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 320110757 a na podporu tohto tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/31/2013, zo dňa 08.10.2013 a Rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie č. P/0390/01/2012 z 6.11.2012. Zmluva o poskytnutí domáceho servisu nebola predmetom tohto konania. Pri využití dispozitívnej zásady v občianskom súdnom konaní, využil súdnu ochranu jeho práv vyplývajúcich len zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda predmetom tohto súdneho konania bola pohľadávka vyplývajúca len zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie právne posúdenie Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Uzavretie Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu nikdy nebolo podmienkou na uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa jednalo výslovne o zmluvnú voľnosť odporcov. Rovnako namietol časť, kde súd započítal na úhradu úveru plnenie odporcu, ktorým uhrádzal záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Preto navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporcovia sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania, proti rozhodnutiu proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), rozsudok okresného súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti (§219 ods. 2 O.s.p.).

Z ustáleného skutkového stavu okresným súdom vyplýva, že navrhovateľ uzatvoril s odporcami dňa 15.4.2011 zmluvu o úvere č. 320110757, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcom úver vo výške 1.000,-Eur za odmenu 380,- Eur a odporcovia sa zaviazali istinu spolu s odmenou uhradiť v 13-ich mesačných splátkach, prvé tri vo výške 5,- Eur a ďalších desať po 136,50 Eur. Uzavretá úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Zároveň v ten istý deň uzavreli Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu k zmluve o úvere č. 320110757 a odporcovia sa zaviazali uhradiť odmenu vo výške 409,50 Eur v troch mesačných splátkach po 136,50 Eur. Podľa splátkového kalendára odporcovia uhradili navrhovateľovi celkom istinu 1.084,53 Eur, ktorá v splátkovom kalendári bola poznačená vo výške 675,03 Eur ako splátka úveru a vo výške 409,50 Eur ako odmena za domáci servis.

Odporkyňa v rade 1/ sa pred súdom sa vyjadrila, že odporca v rade 2/ má zdravotné problémy a pri podpisovaní zmluvy mu ona vysvetľovala o čo sa jedná. Po predložení kópie žiadosti o uzatvorenie zmluvy o domácom servise a zmluvy o domácom servise nepodpiera podpis na tejto zmluve. Uviedla však, že predložený list s veľkými písmenami (pozn. súdu žiadosť o využitie výhody domáceho servisu č.l. 34) jej v skutočnosti vôbec nebol oboznámený, taký nadpis tam nebol, podpis nepoprela, avšak nebola oboznámená, že podpisuje dve zmluvy a myslela si, že podpisuje iba jednu zmluvu. Poukazovala na to, že keď platila také vysoké splátky 136,50 Eur, prečo by tým neplatila samotný úver. Na splátkovom kalendári na oboch stranách je uvedené rovnaké číslo zmluvy, prečo navrhovateľ potom nepripravil dve zmluvy s rôznymi číslami tak, aby sa v tom obyčajný človek vyznal.

Z výpovede odporkyne v rade 1/ vyplýva, že s odporcom v rade 2/ mali vôľu hradiť splátky na poskytnutý úver, a nie splátky zo zmluvy o domácom servise. Uvedené je možné vyvodiť jednať z toho, že splátky na úver a splátky zo zmluvy o domácom servise boli totožné, že na splátkovom kalendári bolo uvedené jedno číslo zmluvy pre zmluvu o úvere ako aj pre zmluvu o domácom servise, čo mohlo zavádzať odporcov o tom, aký dlh splácajú. Odporkyňa v rade 1/ sa vyjadrovala, že keď platila také vysoké splátky po 136,50 Eur, prečo by tým neplatila samotný úver.

Vychádzajúc z uvedeného okresný súd správne postupoval, keď úver považoval za bezodplatný a bezúročný s poukazom na ust. § 11 písm. d/ zák.č. 129/2010 Z.z. Navrhovateľ v tejto časti vzniesol odvoláciu námietku iba v tom smere, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko ust. § 1 písm. d/ zák.č. 129/2010 Z.z. sa v predmetnej právnej úprave nenachádza. Odvolací súd v súvislosti s touto odvolacou námietkou poukazuje na to, že v uvedenom došlo iba k písárskej chybe v číselnom označení zákonného ustanovenia (§ 1, keď správne malo by uvedené § 11), avšak textové znenie tohto ustanovenia bolo uvedené správne v celom znení (strana 4. napadnutého rozsudku) a pri právnom posúdení okresný súd vychádzal práve z tohto textového znenia zákonného ustanovenia. Preto je predmetná odvolacia námietka navrhovateľa bezpredmetná.

Odvolací súd sa rovnako stotožnil s názorom okresného súdu, že na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere zohľadnil všetky platby odporcov, ktoré títo uhradili na „domáci servis“, nakoľko považoval Zmluvu o domácom servise za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a aj samotná odporkyňa v rade 1/ sa vyjadrila, že s odporcom v rade 2/ sa domnievali, že splácajú svoj dlh z úveru a na podporu jej tvrdenia svedčí i skutočnosť, že splátky úveru boli rovnaké ako splátky na odmenu za domáci servis. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Zmluva o domácom servise bola uzatváraná (podpisovaná) s odporcami spolu so Zmluvou o úvere dňa 15.4.2011. Predmetom servisu mala byť „služba“ navrhovateľa voči odporcom vo forme poskytovania konzultačných a nadštandardných služieb spočívajúcich v starostlivosti o klienta po poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere s označením konkrétneho čísla zmluvy, najmä služby spočívajúcej v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenia na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Z tejto zmluvy je zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti so zmluvou o úvere a na splnenie záväzkov zo zmluvy o úvere bol viazaný aj zánik tejto zmluvy (čl. III Zmluvy o domácom servise v spojení s čl. I). Preto ide o zmluvu závislú na úverovej zmluve. V tejto súvislosti nič na dôkaznej situácii nemení ani navrhovateľom predkladané rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, inšpektorátu v Bratislave z 6.11.2012 č. P/0390/01/2012, a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8.10.2013 č.k. 13Co/31/2013-166, nakoľko súd v predmetnej veci nie je týmito rozhodnutiami právne viazaný. Cena za domáci servis predstavuje viac ako 40% poskytnutého úveru (istiny úveru), dohodnutú odplatu dojednanú v zmluve o úvere v celkovej výške 390,-eur navyšuje o ďalších 409,50 eur. Dojednaná výška odmeny je neprimeraná nielen voči tomu, čo malo byť predmetom plnenia podľa zmluvy o domácom servise, ale aj vo vzťahu k poskytnutému úveru. Predmetom zmluvy o domácom servise sú bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, ktoré by mala pokrývať odplata za úver (vedenie splátkového kalendára, zúčtovanie splátok), prípadne sú kryté poplatkami za konkrétny úkon, či službu (upozornenia za neplatenie a podobne). Jediné, čo poskytuje domáci servis "na viac" pre dlžníka je výber splátok v domácnosti klienta, resp. na dohodnutom mieste. Tento "servis" však viac v prospech veriteľa ako dlžníka, a to poskytuje mu istotu výberu splátky, alebo jej časti. Dlžník by nemal platiť za to, že si veriteľ znižuje riziko nezaplatenia splátok tým, že ich vyberá v hotovosti a ak áno, mal by za to platiť prípadne nejaký poplatok v primeranej výške. Podľa názoru odvolacieho súdu skutočným účelom predmetnej zmluvy o domácom servise je takýmto spôsobom (budiaci na prvý pohľad zdanie, že je všetko v poriadku, že ide o samostatný zmluvný vzťah nepodmieňujúci uzavretie úverovej zmluvy) navýšiť odplatu za poskytnutý úver, a to o viac ako o 100%, tak aby táto suma nebola uvedená v úverovej zmluve. Týmto postupom navrhovateľ dosahuje to, že odplata za domáci servis sa nezapočítava do výpočtu RPMN v úverovej zmluve. Týmto spôsobom dochádza z jeho strany k obchádzaniu Zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských a iných úveroch a pôžičkách, ako aj ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, čo má s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka za následok absolútnej neplatnosti Zmluvy o domácom servise pre obchádzanie zákona a tiež aj pre rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ ide o výšku odplaty.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a ust. § 151 ods. 1 O.s.p.. Odporcovia mali v odvolacom konaní plný úspech, avšak trovy odvolacieho konania si neuplatnili, preto im odvolací súd tieto nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.